

על המרובע הזה .
ואלו הדי מילואים
הם סוד הרחמים
ומסתתרים בסתר
עליון כמו שנילי לנו
האריי ז"ל בסוד
הבחי יושב בסתר
עליון בכל שדי
יתלוקן : הכוונה כי
אור א"ס לא יתואר
בו לא ראש ולא חוך

ולא סוף. ואחר שנעשה זה העבירו נחמדם צו סוד
סתר שהו' סוד סוף תוך ראש ויהא נקי סתר עליון
שהוא עילה ראשונה מן אור א"ס עלמו שלמעלה
מזה הסתר אין שם בחי' סתר רק אור א"ס ואמרנו שסביב
העיגול הוא החקיקה של בחי' גבורה ג' שנעשה מבחי'
יסוד שנקרא שד"י שאמר לעולמו די שעד שם יבואו אור
המקיף והניקף ולא ילאו הו' מגבולס כמ"ס לעיל וחסות
החקיקה שם הם סוד הרחמים שהם ד' מילואים הכל
זהו כלל שדי יתלוק כי זה החקיקה הוא סוד הכל
שמעכב את האור והוא מוכן: והנה קו העיגול שנעשה
מבחי' יסוד הוא סוד הרחמים נגד ערך הקו המרובע ו
שקו העיגול אף שנעשה מבחי' גבורה היא גבורה ממותקת
וממולעת בין הסוד והדין והוא סוד הרחמים הממולע
בין חסד ודין אבל זה הקו המרובע נעשה מדין החזק
והוא גבורה עלמה שבבניה שהוא יוחד דין חזק אף
מגבורה ג' שעי' נעשה האור מוגבל בחור העבירו כמ"ס
לעיל כי זה הגבורה ראשונה היה בחי' גבורה מכל
האורות שנעבירו זה הקו נעשה רק מגבורות בניה עלמה
ששם הוא הדין החזק מאוד והבן זה: ולכן קו העיגול
הוא בערך שם הוי"ה וקו המרובע הוא סוד שם אלהים
אף שעדיין לא ילאו השמות מכה אל הפועל עכ"ל היו
בכח הנעלם כמ"ס לקמן: ולכן כל הפעולות שנעשו במ"ב
הכל היו בכח שם אלהי' שממנו מתפשטים ק"ך לירופים
כידוע והוא סוד מסך במספר השוה שזולת זה המסך
שהוא קו המרובע א"ל היה שום יויד להנטייר תוך
העבירו והם סוד ל"ב אלהים הנזכ' בפ' במ"ב והוא סוד
הזאת מחשבת החכמה שהם סוד ל"ב נתיבות פליאות
חכמה ע"י הבניה מכה אל הפועל כמ"ס הכל לקמן הרי
לפניך קו העיגול סוד הוי"ה והוא סוד מסך שהוא עגול
ובהוכו קו המרובע סוד אלהים והוא סוד אות מ"ם
סתומה וקו העיגול תיזיר בשכלך שהוא דבר עגול כמו
כדור חלל ובהוכו חתיכת דבר מרובע והוא חלול גם כן
והוא בעל ו' קצוות כמו שכתבתי לעיל: ואף שאנו מציירים
אות מ"ם וסמך בתורה בצורת קוים כזה ולא
ימצא בציור המ"ם וי"ק. העטם כי א"ל לפי לצייר בקולמס
על הקלק באופן אחר כי אם באופן זה אבל בלוחות שהיה
מעשה

**דרך ד' בו יתבאר האיך נעשה
ציור העולמות**

וזהנה חדע כי תחלת ההשכלה שנתן בעה"ר צבינה שבה
הוא סוד הליד שהיה מבין דבר מתוך דבר שבו
שראח' האמלום ופניית האור שנסתלקה מזה העה"ר וזה
הצניח שרצונו של בעה"ר לחדש עולמו בסוד השמיטה
שהוא ששה אלפין שנין דקיימי עלמא וליירה בעלמותה כל
הליורים ודחתה שאי אפשר להיות להם קיום והעמדה
שלא יוכלו לקבל האור הגדול שבחוק העה"ר : ואף
שאמרנו שה"י קו סביב כמו חקיקה למנוע האור של הא"ס
שלא יבא בחוק העה"ר זה היה רק מניעה שלא יבא אור
א"ס בחוק העה"ר ויחזור הדבר לכמות שהיה הכל אור
א"ס אבל עכ"פ ה"י אור א"ס מאיר הרבה דרך החקיקה
בחוק העה"ר כי גם זה החקיקה נעשה מאור וך ובע"ר
מאוד ויכול האור להאיר מחוכו חוך העה"ר וה"י בעה"ר
עדיין אור גדול רב מאד אשר לא יוכל שום נמצא לקבל
ולא היה שום ליור יכול להשפיר כי כל ליור צריך להיות
מעט מוגשם ונחשם . ואף כי ח"ו לגשם באורות עליונים
ופשיטא במקום גבוה מעל גבוה כזה שאנו מדברים בו
שהוא רשם מאור א"ס עלמנו . עכ"ל הורש"ו לדבר בו
דרך משל והכל לפי ערך הנותן והמקבל והבן זה : ולא
מצאו כל אנשי חיל את ידיהם עד שהוצרכה הצניח לבד
מן האור השייך לשמאל שלה שהם שורש הדין החזק
ולעשות ממנו עוד קו א' סביב העה"ר להיות מסך מבדיל
שלא יבא אור א"ס ויחיר בעה"ר רק מעט כפי אשר
יוכלו העולמות לקבל ואף יכול לבא לידי ליור כי לעולם
כח הדין מעכב האור שלמעלה להאיר למטה כמ"ש לעיל
לפי שאור אין סוף הוא פשוט בתכלית הפשיטות שהרי
אמרנו שבבית שבעה"ר אף מחשבה אין חופפה בה וקל
וחומר באור א"ס עלמנו ואף יכול לבוא לידי ליור כי כל
ליור מוכרח להיות בעל קצוות ובעל זלעות ואף שאמרנו
שנעשו בעה"ר ארבע בחינות זה לא נחשב לליור רק שכל
אחד היה בסוד אור עומד בפ"ע בסוד כדור עגול ואין זה
רצונו של בעל הקצון רק רצונו לבוא לידי חידוש העולם
ואין עולם פחות מן ו"ק שהוא מעלה מעלה וארבע רוחות
העולם . וזה לא יתואר בדבר העגיל ככדור והוא מוכן
לבן עשתי הצניח בתחלת צניח ששטחה עוד קו א' סביב
העה"ר היינו קו מרובע בחוק העגול של העה"ר וזה
נעשה שורש לחידוש העולם כי כל דבר מרובע הוא בעל
ו"ק כח"ל וכאן החליל להתגלות סוד ו"י שבשם הו"ה אף
שלא נתגלה עדיין עד אח"כ כמ"ש לפנינו . והיה עדיין
בב"ח ולא בפועל : ומה נחשו סוד ד' מילואי הו"ה
בבה העולם ועלמנו במילוי הקדמות העודפין מן העיגול

שכתוב הכל לקמן: וקל וחומר לאור אין סוף שהוא בחלקי הדקות שיכול להתאמץ חלק אל חלקיו והוא מובן: והנה יש עוד טעם אחר ולד עילא ימלל. שהרי כבר אמרנו שזו העה"ר נעשה במקום שורש של נקודת המלכות שהיתה גנוזה באין סוף וכבר אמרנו שהיא סוד ירושלים של מעלה וניחא האור מן נקודת אמלעית שבאמלעית ששם סוד פתחי עולם ששם פתח פתוח לעולי רגלים ומשם לשערי ציון כמו שכתוב במקומו בשער האותיות ומשם חצין כאן: והנה שלמה כסבנה הבית היו השערים נדבקים זה בזה ואמר שאלו שערים ראשיכם ושאלו פתחי עולם. ואחר כך נדחב הפתח בסוד כרחיבי מקום אהלך. והעד הנאמן הרחבת הפתח של הרחם בשעת הלידה שהוא דוגמתו. ואם תשכיל היטיב חצין: וחצין בזה גם כן טעם מספיק להיות הפניות מקום לעמידת העולמות דווקא בזה הנקודה וכבוד אלהים הסתר דבר: ועתה נתחיל לבאר הפעולות והבחינות מה שנגשו בזה העה"ר:

פתח ד' ד"א בו יתבאר טעם לגילוי ד' בחינות ולא יותר ואיך הג' בחי' פועלים בבחינה הד'

בה אמר ה' בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וגו'. בפסוק הזה נרמז סוד נפלא סוד זירור האורות במעשה בראשית עד שכל לכלל חיקון העולמות כמו שנבאר הכל באריכות ואחרי עשה אלקי באפרכסתו ושמע אמרתי:

דע נאמנה שמה שאמרנו למעלה שהאור שנשאר בחוך העה"ר נתלק לדי' בחי' לא פחות ולא יותר ואף שהיו בזה האור רשע מן כל העשר שהיו כלולים בנקודת המלי' כמ"ש לעיל ולא נתגלו כולם רק ארבע בחינות הטעם לפי שכל חלל העה"ר כבר אמרנו שזה נעשה רק בנקודת המלי' שהיתה גנוזה באין סוף והיא היתה מתחלה בציור עגול שהוא סוד יו"ד גדולה שהוא סוד גולם המוכן לקבל כל האורות: והנה לקמן יתבאר שלעולם סוד יו"ד הוא רח דמחשבה כי כאן היה סוד המחשבה עליונה שהוא רצונו כמו שנבאר לעיל להיות עמידת עולמות במקום הזה וכאן היה תחלת השורש להיות תמיד רח דמחשבה דבוקה בנקודת המלכות ולעולם החכמה שלמעלה שהחכמה הוא רח דמחשבה תמיד מחלשח בנקודת המלכות וע"י זו המחשבה היא נבנית בסוד בחכמה יסד ארץ וכתוב בחכמה יבנה בית ויתבאר כ"ז לקמן חבור כלל זה: והנה אמרנו שכאן היה תחלת הצילוי בסוד אחת סת"ר כי מתחלה היה הכל אור ח"ם ועתה שנעשית העה"ר בסוד י" הרי כי יש בנקודת י" סוף חוך ראש: הרי נתגלו [שלושה בחינות שהם שורש לג' יסודות אמ"ש שהם אויר מים אש: והמקום הסובל אותם שהוא סוד הציור הנכתב עליו אותה נקוד' הוא בחינה ד'. כי כשרוצה אדם לכתוב אותה נקודה מתחלה הוא חושב בדעתו לכתוב אותה נקודה והוא בחי' א'

העשה ה' כי נורא הוא היו מלווירים שם בציורם האמיתי והיו ניכרים מעבר אל עבר זה סוד שאמרנו ז"ל מ"ס וסמ"ך שבנחות בנם היו עומדין ורמזו בזה רמז נפלא כי בנים הוא סוד הוי"ה אלהים במספר שהוא סוד קו העיגול שהוא הוי"ה וקו המרובע שהוא אלקים כח"ל ובה חצין מ"ש ז"ל בפסוק תוכו ובהו תוכו קו ירוק המקיף את העולם בזה אבנים מפולמו' שמהם המי' יולאים. והוא מיוסד ע"ז הסוד: הכוונה כי קו המרובע המקיף את העה"ר שנעשה בעל ו"ק שעל ידי זה יתואר ששם עולם שהוא בעל ו"ק והוא נעשה מגזירת הבינה שנקרא קו ירוק לפי שהוא דין חזק ועל שהוא בא מבחי' הבינה היא יותר ממותקת מן שאר הדינים שלמעלה הימנה ולכן הוא גוון ירוק הרומז לדין ממותק כמו שכתוב לקמן ונקרא תוכו שכל דין הוא בסוד תוכו שמחה את הבדיות כמבואר בספר הבהיר וכמ"ש לקמן ובהו הם אבנים כו' ר"ל שהאורות שהיו בעה"ר שהיו למטה מן הבינה והיו נכללים כולם בבחינה הד' שהיא סוד המלכות כמו שכתבתי לעיל והם סוד המיסודי האורות אחר התפשטותם מיד מדתה ראשונה שלהם נקרא מים כמ"ש לקמן ואמרנו שהסגים שהיו בעה"ר סבבו את השושנה והם המים הזדונים ומרוב הדינים הקשים שהיו בהם ורוח סערה הבאה מן הצפון סוד הקרירות היו המי' שנחוכה נקראים ועלדי' בסוד אבני קרח. ואחר שנשכ עליהם רוח קדים חרח עליהם השמש כמ"ש לפנינו נפשו ויאלו מהם המים כמ"ש הכל לפנינו ומן אלו האורות נתגלו אחר כך בחינות הוי"ק סוד ו' של הוי"ה וגם המלכות סוד ו' של הוי"ה כמ"ש לקמן ובהו בזהו [בו ה"ו] והבן זה:

אמר הקמן יעקב אחר שעברתי את מעבר יב"ק שהוא סוד הוי"ה אלהים במספר השוש חזרתי על פכים קטנים שכתבתי ליתן טעם לשבח בפתי דברינו שאמרנו שהמקום פנוי נעשה לעמידת העולמות על ידי שניחא האור ח"ם מנקודת אמלעית שהיא נקודת המלכות דמלכות אשר היתה גנוזה באין סוף והאור שניחא נסתלק ללדדים: ואריך להבין היאך נסתלק ללדדים אחר שהלדדים כבר היו גם כן מלאים אור אין סוף ולא היה שום מקום פנוי והוא מובן: אך הענין הוא שהרי זה כבר נודע כי לעולם האור הוא יותר דק מן האויר כמו שכתוב לקמן. והמשל בזה שהרי ידוע כי כל העולם מלא אויר כידוע לחכמי התכוני' והנה כל נמצא שהולך ממקו' למקו' הוא בוקץ בחוך האויר והאויר מסתלק ממנו ללדדים ומתאמץ חלק אל חלקיו ואם האויר שהוא יותר גם ועב מן האור הוא מתאמץ חלק בחלקיו קצו באור הדק שיכול להתאמץ: ועד הנאמן ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם והלא השמים ושמי השמים לא יכללוהו וכתוב את השמים ואת הארץ אני מלא ואף כי הבינה: ולא עוד אלא שלימאם שכינתו בין שני צדי ארון דכתיב ונופדתי לך וגו' וכתוב ב"ן כחפיו שכן כי שם מקום מושבה למעלה כמו